

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616201468
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616201468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Meštríka, v spore žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, zastúpeného spoločnosťou Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanému Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. R. XX, o zaplatenie 776,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8C/48/2016-196 zo dňa 14. septembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd návrh zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.
2) Zmluvný vzťah medzi stranami sporu súd posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o bežnom účte a o Zmluve o úvere. Samotnú zmluvu o úvere považoval za absolútne neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia požiadavky určitosti a zrozumiteľnosti, nakoľko neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka - sumu poskytnutých peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokom. Odkaz na obchodné podmienky v tomto prípade nestačí, keďže v zmysle § 273 Obchodného zákonníka možno odkazom na obchodné podmienky uzavrieť časť zmluvy. Pokiaľ žalovaný na svojom bežnom účte prečerpal nejaké peňažné prostriedky od právneho predchodcu žalobcu, ide z jeho strany o bezdôvodné obohatenie ako plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a teda na strane žalovaného potom vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 360,93 eur. Súd ex offo skúmal spotrebiteľskú zmluvu, či sa nejedná o premlčaný nárok. Premlčacia doba pri bezdôvodnom obohatení je upravená v ustanovení § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade od podania návrhu, t.j. od 29.02.2016, uplynula aj subjektívna, aj objektívna premlčacia lehota odo dňa posledného čerpania zo strany žalovaného. Žalobca ako dôkaz o postúpení predmetnej pohľadávky voči žalovanému predložil oznámenie právneho predchodcu žalobcu adresované žalovanému a doručenkou preukazujúcu doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému dňa 22.04.2014. Súd skúma v každom konaní vecnú a aktívnu legitímáciu v spore, t.j., či v danom prípade prešlo právo z konkrétneho právneho úkonu na iný subjekt na základe platne uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca nepreukázal, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky, nedoložil ani jej prílohu, z ktorej by bolo zrejmé práve postúpenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu proti žalovanému, uplatnenú v tomto konaní. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal, aby súd vyhovel jeho žalobe a rozsudok zmenil alebo, aby rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Súd mal za to, že v zmluve o úvere neboli uvedené podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka. V tejto zmluve bola uvedená odkladacia podmienka a žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie určené v Obchodných podmienkach banky. Obsah týchto náležitostí mal byť určený až ku dňu splnenia podmienok pre poskytnutie povoleného prečerpania. V danom prípade malo byť použité ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch analogicky. Súd takisto poukázal na to, že žalobca nepreukázal, že je aktívne legitimovaný. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na ust. § 161 ods. 1 CSP, nakoľko, ak nebol aktívne legitimovaný, mal súd konanie zastaviť (v prípade neodstrániteľného nedostatku konania). Súd mal postupovať podľa ust. § 161 ods. 3 CSP. Podľa jeho názoru išlo o odstrániteľnú podmienku, nakoľko súd ho mohol vyzvať na preukázanie zmluvy o postúpení. Keďže súd takto nepostupoval, zaťažil konanie vadou. Požadoval priznanie náhrady trov konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní.

4) K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

8) V súlade s názorom vysloveným súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za to, že zmluva o úvere je neplatná pre absenciu podstatných náležitostí podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka. Sama odkladacia podmienka, na ktorú poukázal žalovaný, nemôže na tejto skutočnosti nič zmeniť, nakoľko v samotných obchodných podmienkach bolo a je možné dohodnúť časť zmluvy (§ 273 Obchodného zákonníka), no nie všetky náležitosti. Aby mohla byť zmluva o úvere uzavretá platným spôsobom, je nevyhnutné v nej dohodnúť aspoň podstatné náležitosti, a to sa v danom prípade nestalo.

9) Pokiaľ aj žalobca bol názoru, že v danom prípade malo byť analogicky aplikované ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, s týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko aj tento zákon sám vylučuje, aby mohol byť použitý na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu (tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6 tohto zákona). Analogicky aplikovať ustanovenia zákona, ktorý sám vylučuje použitie jeho ustanovení na tento prípad, by nebolo zákonné a ani spravodlivé.

10) Žalobca ďalej namietal, že súd mal aplikovať ust. § 161 CSP, aby odstránil nedostatok procesnej podmienky, ktorou mala byť skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

11) Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania.

12) Aplikácia ust. § 161 CSP na daný prípad nebola možná, nakoľko toto ustanovenie je možné použiť na prípady, ak tu existuje nedostatok procesných podmienok, čo v danom prípade nenastalo. Aktívna legitímácia žalobcu v spore nepatrí medzi podmienky konania, aktívna legitímácia je podmienkou pre úspech v spore, ale nie podmienkou konania. V tejto súvislosti môže byť procesnou podmienkou iba procesná subjektivita (§ 61 a nasl. CSP), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom. V takomto prípade by súd postupoval v zmysle ust. § 161 ods. 3 CSP, no keďže žalobca má procesnú subjektivitu, nemohol súd aplikovať uvedené ustanovenie.

13) Prioritne je nutné dodať, že súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že nárok žalobcu bol premlčaný, ktorú skutočnosť odvolateľ nijakým spôsobom v podanom odvolaní nespochybnil. Na

základe uvedeného mal odvolací súd za to, že rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

14) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, a preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).